

Of kan ik beter zeggen: ik zou niet zijn, als ik niet was in u, uit wie alles, door wie alles, in wie alles is? Ook dan nog, Heer, ook dan nog: waarheen roep ik u, omdat ik toch in u ben? Of vandaan zoudt gij in mij moeten komen? Want waar zou ik buiten hemel en aarde kunnen wijken om het mogelijk te maken dat daaruit mijn God in mij kwam, Degene die gezegd heeft: 'Hemel en aarde vervul ik?'

Jer. 23,24

III,3. Bevatten zij u dan, de hemel en de aarde, aangezien gij ze vervult? Of vervult gij ze en blijft er dan nog over, omdat ze u niet bevatten? En waar brengt gij het dan onder, dat wat er van u overblijft als de hemel en de aarde vervuld zijn? Of hebt gij het niet van node door iets omsloten te worden, gij die alles omsluit, omdat gij datgene wat gij vervult omsluitend vervult? Niet van de vaten immers die vol van u zijn krijgt gij uw houvast, want ook al breken zij, gij wordt niet uitgestort; en als gij u uitstort over ons, dan ligt gij niet terneer, maar richt gij ons op; en gij wordt ook niet verspreid, maar gij verzamelt ons.

Hand. 2,17

Maar al die dingen die gij vervult, vervult gij die alle met uw geheelheid? Of bevatten zij, daar zij alle u niet in uw geheel kunnen bevatten, een deel van u? En bevatten zij alle tegelijk hetzelfde deel of bevat ieder een bijzonder deel, en de grotere dingen grotere delen, de kleinere kleinere? Is er dan in u zoiets als een groter en een kleiner deel? Of zijt gij overal geheel en bevat geen ding u in uw geheel?

Ps. 17,32

IV,4. Wat zijt gij dan, vraag ik, mijn God? Ja, wat anders dan God de Heer? 'Want wie is Heer behalve de Heer? Of wie is God behalve onze God?' Gij hoogste, voortreffelijkste, machtigste, almachtigste, barmhartigste en rechtvaardigste, verborgenste en aanwezigste, schoonste en sterkste, vast en ongreepbaar, onveranderlijk en alles veranderend, nooit nieuw, nooit oud, alles vernieuwend en de hovaardigen oud makend zonder dat zij het weten,⁴ steeds handelend, steeds rustend, vergarend en niet ontberend, dragend en vervullend en beschermend, scheppend en voedend en voltooiend; gij zijt inhalig, terwijl u niets ontbreekt, gij hebt lief en lijdt geen heftige gloed, gij zijt najieverig en blijft onbekommerd, gij hebt spijt en voelt geen leed, gij

Job 9,5

wordt vertoord en blijft rustig, gij wijzigt uw werken en wijzigt niet uw plan, gij neemt weer bezit van wat gij vindt en gij zijt het nooit kwijtgeraakt; nooit lijdt gij gebrek en gij vindt vreugde in gewin, nooit zijt gij hebzuchtig en gij rekent rente; meer dan het verschuldigde wordt aan u betaald om u tot schuldenaar te maken: en wie heeft ook maar iets dat niet van u is? Gij betaalt schulden en zijt niemands schuldenaar, scheldt schulden kwijt en lijdt geen verlies.

Mat. 25,27

Boek I

I,1. Groot zijt gij, Heer, en ten zeerste lovenswaardig! Groot is uw macht en uw wijsheid heeft geen getal! En loven wil u een mens, een deel van uw schepping, ja een mens die zijn sterfelijkheid met zich omdraagt, die met zich omdraagt het getuigenis van zijn zonde en het bewijs dat gij de hovaardigen weerstaat.¹ En toch wil hij u loven, die mens, een deel van uw schepping. Gij zet hem aan om er vreugde in te vinden u te loven, want gij hebt ons gemaakt naar u, en ongerust is ons hart totdat het zijn rust vindt in u.

Geef mij, Heer, dat ik mag weten en verstaan wat van de twee er eerder is: u aanroepen of u loven. En ook, of van u weten er eerder is dan u aanroepen. Maar wie roept u aan zonder van u te weten? Hij kan toch in zijn onwetendheid het verkeerde aanroepen. Of roept men u veeleer aan om weet van u te krijgen? Maar er staat: 'Hoe zullen zij Hem aanroepen, in wie zij niet geloofd hebben? Of hoe zullen ze geloven zonder verkondiger?' En ook: 'Die de Heer zoeken zullen Hem loven.' Want als ze Hem zoeken, zullen ze Hem vinden, en als ze Hem vinden, zullen ze Hem loven. Ik wil u zoeken, Heer, terwijl ik u aanroep, en ik wil u aanroepen, terwijl ik in u geloof. Verkondigd zijt gij ons immers. U roept aan, Heer, mijn geloof, dat gij mij hebt gegeven, dat gij mij hebt ingeademd door de menselijkheid van uw Zoon, door de dienst van uw verkondiger.²

II,2. En hoe zal ik nu mijn God aanroepen, mijn God en mijn Heer? Want roep ik Hem aan, dan roep ik Hem toch zeker naar mijzelf, in mijzelf.³ En wat is er in mij voor plaats waar mijn God kan komen, waar God in mij kan komen, de God die de hemel en de aarde gemaakt heeft? Ja, is er dan iets in mij, Heer mijn God, dat u kan bevatten?

Maar de hemel en de aarde, die gij gemaakt hebt en waarin gij mij gemaakt hebt: bevatten die u dan? Of is het zo, dat — aangezien alles wat is zonder u niet zijn zou — alles wat is u bevat? Maar wat vraag ik dan — ik die toch ook ben — dat gij in mij wilt komen? Ik zou immers niet zijn, als gij niet in mij waart! Want ik ben nog niet in de onderwereld; en zelfs daar zijt gij nog: 'Want al daal ik naar de onderwereld, gij zijt er.' Ik zou dus niet zijn, mijn God, volstrekt niet zijn, als gij niet in mij waart.

Ps. 138,8

10
21. V. 10-11 (1)